

Isonevan suokasvillisuus selvitys

Isoneva kuuluu kansallisen suo- ja turvestrategian mukaisessa luonnontilaisuusluokituksessa luokkaan 1, sillä valtaosa suosta on ojitettu ja pienialaisessa ojittamattomassa laikussa kasvillisuus on luonnontilassa. Ojittamattomassa osassa kasvaa variksenmarjarahkarämettä (VaRaR) sekä puutonta rahkarämettä eli rahkanevaa (RaN). Ojittamattoman osan reunassa on kapea juotti oligotrofista rimpinevarämettä (OIRiNR), joka on Suomen luontotyyppien uhanalaisarvion (Raunio ym. 2008) mukaan Etelä-Suomessa silmälläpidettävä suotyyppi. Suon ojitetussa osassa kasvaa puolukkaturvekangasta, variksenmarjarahkarämeen ojikkoja sekä isovarpurämeen muuttumaa. Suon eteläosassa kasvaa muuttumaa, jossa on sekä isovarpurämeen että keidasrämeen piirteitä ja alkuperäistä suotyyppiä on mahdotonta tunnistaa. Ojat ovat suolla hyväkuntoisia, ja suon eteläosassa ojia on kunnostettu. Suon puusto on valtaosin noin 15 metrin korkuista kasvatusmännikköä. Puolukkaturvekankaalla kasvaa männyn ja koivun sekapuustoa. Rahkanevalla havaittiin kohtalaisesti karpalon marjaa, joten suolla on merkitystä marjastuspaikkana.

Suolla ei tavattu uhanalaisia tai silmälläpidettäviä putkilokasvi- tai sammallajeja. Suolla havaittu teeri (*Tetrao tetrix*) on silmälläpidettävä lintulaji. Kokonaisuudessaan suon luontoarvoja voidaan pitää melko alhaisina.

Liitteet:

Liite 1 Isonevan selvitysalueen kartta

Liite 2 Kuvia Isonevan suotyypeistä

Liite 1 Isonvan selvitysalueen kartta

Liite 2. Kuvia Isonnevan suotyypeistä

Kuva 1. Rahkaneva suon ojittamattomassa osassa.

Kuva 2. Pieni kelokko rahkanevalla.